

Концепт ДРУЖБА в українській концептосфері виступає як позитивний. Позитивна оцінка в структурі концепту характерна для 79,1% когнітивних ознак, негативна оцінка – для 5,7%, неоціненні ознаки складають 15,2% від загальної кількості ознак.

Отже, ядро концепту утворюють 370 когнітивних ознак, що складає 42,8% змісту концепту. Саме ці ознаки за своєю яскравістю є найсильнішими і широко використовуються в мові та мовленні українців. Близня периферія складається з 114 когнітивних ознак, що складає 13,2% змісту концепту. Ці ознаки також є досить яскравими і відомі усім носіям мови. Дальня периферія утворюється 64 когнітивними ознаками – 7,41% змісту концепту. Ці ознаки відомі носіям мови, але не є загальноновживаними. Крайню периферію складають 34 когнітивних ознак – 3,93% змісту концепту. Ці ознаки є переважно індивідуальними і не виділяються у свідомості усіх носіїв мови. Що більше осіб бере участь в опитуванні, то більше подібних ознак виділяється, тоді як ядро концепту і його близня периферія залишаються майже незмінними.

Таким чином, проведені психолінгвістичні експерименти дали змогу описати структуру концепту ДРУЖБА в українській мові, побудувати його графічну модель. Нами були виявлені різноманітні когнітивні ознаки досліджуваного концепту, які характеризуються більшим чи меншим ступенем яскравості. Зазначимо, що тлумачні словники української мови подають лише невелику кількість цих ознак, що не відображає повністю структуру концепту. Проведення експериментальних методик дає змогу зробити це більш ефективно.

Перспективою дослідження є подальше вивчення структури ціннісних концептів української мови та контрактивний аналіз із структурою відповідних концептів в англійській мові.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Попова З.Д. Когнитивная лингвистика / З.Д. Попова, И.А. Стернин. – М.: АСТ: Восток – Запад, 2007. – 314с.
2. Дубенко О.Ю. Англо-американські прислів'я та приказки. Посібник для студентів та викладачів вищих навчальних закладів. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004. – 416 с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Ірина Чернишенко – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри перекладу та загального мовознавства Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: загальне та зіставне мовознавство; проблеми мовних картин світу та мовної особистості.

ЛІНГВІСТИЧНА АПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ ГАБІТУСУ

Світлана ШЕПІТЬКО (Маріуполь, Україна)

У роботі йдеться про застосування соціологічної теорії габітусу П'єра Бурдьє у лінгвістичній науці. Наголос зроблено на визначення габітусу як механізму формування мовної картини світу, зокрема, її паремійної складової.

Ключові слова: габітус, семантика, фрейм, концептосфера, пареміосфера, міжкультурна комунікація.

The work considers application of P. Bourdier's sociological concepts of "habitus" to linguistics. The stress is laid upon the definition of "habitus" mechanism as generating linguistic picture of the world, particularly its paroemical constituent.

Key words: habitus, semantics, frame, conceptual sphere, paroemical sphere, intercultural communication.

Сучасний етап розвитку лінгвістики відбиває загальнонаукову тенденцію розгляду мовних явищ в аспекті антропоцентричності та антропоморфності (Н.І. Толстой, Ю.Н. Караулов, Л.І. Богданова, А. Вежицька, С.Г. Воркачев, І.О. Голубовська, Т.С. Толчєєва та ін.)

Мовні дослідження проводяться у нерозривному зв'язку із штудіями мислення, свідомості, гносеології, культури, індивідуального та колективного світогляду. Цілком зрозумілим і доцільним визнається, в цьому аспекті, перегляд таких традиційних лінгвістичних понять як «знак», «значення», «смысл», «значущість», «поняття», «функція» тощо.

Аналіз новітніх шкіл (Болдирев М.М., Бондарко А.В., Булигіна Т.В., Воркачев С.Г., Кочерган М.П., Кубрякова О.С., Лосев О.Ф., Маслова В.А., Телія В.Н., Толстой М.І., Field J.), напрямів (Будагов Р.А., Васильєв Л.М., Гак В.Г., Залевська О.О., Карасик В.І., Корнілов О.О., Манакін В.М., Мечковська Н.Б., Стернін І.А., Тер-Мінасова С.Г., Lakoff G., Langacker R.W., Meyer P.G.), концепцій (Вежбицька А. Вендіна Т.І., Гвішіані Н.Б., Голубовська І.О., Єрмоленко С.С., Маковський М.М., Уфимцева А.А., Jackendoff R.S.), принципів (Бурлак С.А., Денісова С.П., Жаботинська С.О., Кацнельсон С.Д., Степанов Ю.С., Anttila R., Croft W., Носк Н.Н., Rosch E.) мовознавства кінця ХХ – початку ХХІ століття свідчить про факт їхньої подальшої спеціалізації та філіації ідей, методик, прийомів, результатів.

Сьогодні уможливилось рішення лінгвістичних проблем, що ще 10-20 років тому неможна було розглянути в рамках однієї парадигми. Комплексність підходу до об'єктів лінгвістичних штудій, нові трактування класичних теорій передбачають більш масштабне осмислення мови та її явищ не стільки в аспекті лінгвістичних параметрів, а у сфері широких духовно-антропоцентричних досліджень, що акцентує увагу на самопізнанні людини через духовні, ціннісні якості мови.

Формування нової культурологічної парадигми потребує розробки категоріального апарату, перегляду традиційних уявлень про семантику, знаходження нових підходів до вивчення мовних явищ, застосування нової методології та стратегії. Нагальним питанням сьогодення постає необхідність інтердисциплінарного вивчення мови та її явищ на межі різних наук, що й зумовлює актуальність цієї роботи.

У зв'язку з вищезазначеним, на увагу заслуговує концепція габітусу П. Бурдьє [12], узагальнити та транспонувати яку на лінгвістику ми маємо на меті. Згідно цієї соціологічної концепції, габітус визначається як структура, що організує практики та їхнє сприйняття. Габітус формує схильність агента до поведінкового акту, дії, вчинку та їхньої послідовності, усвідомлену готовність до оцінювання ситуації та поведінки, що зумовлена попереднім досвідом. Згідно теорії П. Бурдьє, в основу формування габітусу закладено характерологічні структури певного класу: умови існування, економічні, соціальні, сімейні зв'язки.

Габітус уможливорює екстеріоризацію інтеріоризованого, тобто слугує породжуючим механізмом практик та системою дії, сприйняття, мислення, оцінювання та висловлювання. Будучи сукупністю інтеріоризованих схем сприйняття, оцінювання та висловлювання, він надає готові формули (бінарні опозиції відмінностей, такі як форма / зміст, головне / другорядне, центр / периферія, високе / низьке тощо). Габітус відповідає за здатність вільно продукувати на практиці засвоєні схеми сприйняття, мислення, комунікативної дії. Такі засвоєні схеми відбивають ментальний досвід, оскільки теперішнє тільки у незначному ступені можна порівняти з минулим, звідкіля ми всі, де наші витоки. Наше минуле є інкорпорованим у нас та складає наше несвідоме [11: 63].

Онтологія та теорія пізнання досліджує габітус в опозиції до дискурсу. Якщо дискурс посилює диктатуру ідеології щодо мови, то габітус є підпорядкованим мові та націлений на пошук факторів поєднання свідомості та мови. Для цього принциповим питанням є опис механізму, що спрямовує думку, тобто поняття того, як довербальні (музика, живопис) вербальні (художнє слово, міфи, логіко-дискурсивні форми), поствербальні (формалізовані) модуси організують буття, онтологію.

Згідно з Оболонкіною С.В. [9: 6] габітус мови є «способом буття смислу», тобто такою технікою, що спрямовує думку на дозрівання та оформлення уявлення з метою організації діяльнісних здатностей. У неї йдеться про художнє слово, зокрема міф, який дослідниця кваліфікує як когнітивну техніку. Структурна основа міфу завжди вміщує бінарну композицію світоуявлення згідно дихотоміям світу (біле/ чорне, добро/ зло). Ця дихотомія відбиває певну дискурсивну структурацію, але рішення не можуть бути тотожними для різних культур. Спрямування думки, опосередковане габітусом, зумовлює вибір модусу бінарності. Так, наприклад, сформовані історичні та культурні варіанти бінарності (або чорне або біле) як традиція Заходу, (і чорне і біле) як традиція Сходу.

З філософської точки зору, габітус визначається, таким чином, як правило мислення, що діє, як принцип архівації, «стиск» інформації множинних образів світу специфічною метафорою.

У самого П'єра Бурдьє габітус визначається як продукт історії, що генерує практики, індивідуальні і колективні, а, одтак, саму історію відповідно до схем, що є історією породженими. Він забезпечує присутність минулого досвіду, що існує в кожному в формі схем сприйняття, мислення та дії [3:105].

Згідно з Вахштайн В.С. таке поняття габітусу може бути зіставленим з поняттям «фрейма» в трактовці І. Гофмана. Фрейм для Гофмана позначає структурний контекст повсякденної взаємодії та аспектує на соціологічному ракурсі дослідження фрейма. Зусилля сучасної когнітивної психолінгвістики спрямовано на проблеми вивчення фреймів людської пам'яті, мислення, комунікації.

Постулюємо Ч. Філлмором визначення фрейма як когнітивної структури схематизації досвіду, тобто елементарної структури комунікативного досвіду, в когнітивно-орієнтованій семантиці було розвинено до визначення його як когнітивної структури, що є ієрархічно вибудованою системою знань про позначуване, максимально узагальненим схематизованим уявленням про підставу значення, схему образу, що лежить в його основі.

Таким чином, зважаючи на єдність об'єкту дослідження в соціології, психології та лінгвістиці, фрейм має спільні характеристики. По-перше, він кваліфікується як статична та усталена структура, по-друге, як когнітивне утворення, елементи якого є когніціями (знаннями) та експектаціями (очікуваннями), по-третє, фрейм є схемами репрезентації, тобто має форми, що репрезентують та означають.

Інтерес П.Бурдьє до філософії мови, лінгвістики, загальної теорії значення відбивається в аналізі варіативності мовленнєвих практик, різноманітних форм мовних нерівностей, які породжують культурну стратифікацію. Він акцентує на соціальних умовах продукування та використання текстів.

Бурдьє також прояснює свою позицію щодо питання про існування та природу мовної компетенції та мовленнєвих конвенцій. Концептуальні запозичення з теорії мовленнєвих актів Джона Остіна знайшли відбиток в аналізі того, як соціальні інституції авторизують висловлювання або позбавляють їх перформативної сили [12:107-116].

Але для нашого дослідження плідними є базові концептуалізації П.Бурдьє, що можуть бути використаними у логічній семантиці, когнітивній семантиці та лінгвокультурології.

Повертаючись до самої теорії, нам уявляється важливою цитация того, як лінгвістичний габітус визначається автором. По-перше, це - продукт історії відношень (сутність мовленнєвих диспозицій та генеративних схем) з лінгвістичним ринком, по-друге, це - відбиття синхронічного та діахронічного аспектів соціальної позиції усередині мовленнєвого колективу, а по-третє, це - залежний від мовленнєвої траєкторії історично накопичений запас знань, досвіду індивідів та мовленнєвих колективів щодо доцільного уживання висловлювань в різних просторово-часових та соціальних контекстах. Саме третій напрям, на наш погляд, розкриває перспективу концептуального переносу теорії лінгвістичного габітусу в сферу семантики.

Двомірною семантикою (Д.Льюїс, Д.Чалмерс, М.Дейвіс), метою якої є креація інтегрованої теорії модальності, значення та когнітивної значущості може використати набутки цієї теорії. Наголос на відмінності смислу від значення підкреслює самостійну значущість способу когнітивної репрезентації референта суб'єктом.

Карнап [13: 19] відзначав, що висловлювання з однаковою когнітивною значущістю-інтенсіоналом з необхідністю будуть мати однаковий екстенсіонал. Сучасна двомірною семантикою наголошує на двох способах залежності екстенсіонала висловлювання від можливих станів світу. Перший – це визначення екстенсіоналу та інтенсіоналу висловлювання відносно актуального світу) та другий – оцінка для контрфактуального світу. При цьому когнітивна значущість, що визначається як інтенсіонал висловлювання в актуальному світі залежить від когнітивної компетенції суб'єкта [7: 52].

Лінгвістичний габітус як «зліпок» причинної історії світу, зцентрованого на суб'єкті надає екстралінгвістичний смисл семантиці світу. Габітус відповідає за ступінь культурної компетенції.

Габітус як механізм, що відбиває в поведінці, мовленні, смаках людини минуле його оточення та формує його майбутнє на підставі «суб'єктивної оцінки об'єктивних імовірностей» [6: 6] якнайкраще можна застосувати для аналізу моделей культури.

Подібно до того, як генеративна граматика відповідає за лінгвістичну компетенцію мовної особистості, габітус відповідає за когнітивну компетенцію, за соціокультурні ментально-адекватне опанування висловлювання, яке є незрозумілим без сприйняття своєрідних правил гри в контексті актуальної дії концептосфери, правил, що визначені габітусом.

До таких висловлювань можна віднести паремії, що вербально репрезентують пареміосферу – складову концептосфери, яка має яскраво виявлену національно-ментальну специфіку [10: 109].

Концептосфера є структурованою та складається з різних концептів, що традиційно розподіляють на концепти пізнання та художні концепти. Різниця між ними полягає в опозиції «колективне – індивідуальне», «раціональне – ірраціональне» [1: 274].

Паремії, предикативно оформлені концепти, завжди відбивають нераціональне, емоційне, що існує в індивідуальному та колективному мисленні. Тому найбільш яскраво «габітусність» паремій виявляється при зіставленні різномовних аналогів. Для порівняння наведемо такі приклади. Українським синонімічним прислів'ям *Яке коріння, так і насіння. Який куц, така й хворостина. Який батько, така й дитина. Яке зіллячко, таке й сімячко. Яке волокно, таке й толокно* відповідають російські еквіваленти *Яблоко от яблони недалеко падает. Каков хозяин, таков и слуга. Каков поп, таков и приход. Каков Дёма, таково у него и дома*, англійські аналоги *Like father, like son. Like master, like man. Like teacher, like pupil. Like begets like* та новогрецька кореспонденція *Вρήκε ο Φίλιπος το Ναυαγαίλ*.

У цих прикладах ми маємо як повні еквіваленти, так і варіанти, в яких українське природне сприйняття світу є особистісним і індивідуалізованим в аналогічних російської та новогрецької пареміях *Каков Дёма, таково у него и дома, Вρήκε ο Φίλιπος το Ναυαγαίλ* та є соціалізованим в аналогічній англійській паремії *Like teacher, like pupil*.

Паремія як національний концепт не тільки номінує факти ментального життя індивіда, але й оцінює фрагменти мовної картини світу, що надає пареміосфері антропоморфного характеру, оскільки оцінка є неможливою без людини, особистості, її ціннісної орієнтації, мети, знань про світ – тих якостей, що формуються у людини механізмом габітуса. Габітус акумулює етнічні квазістереотипи, особливості історії, своєрідність світогляду – всього того, що узагальнюється поняттям національна культура.

Анна Вежбицька [4: 44] наголошує на тому, що мова та її словник є найкращим доказом реальності культури в плані системи уявлень та настанов, що передаються історично.

Керуючись сталими міфами та моделями культури, пантеонами та бестіаріями, різноманітними цінностями від кулінарних до естетичних кожний етнос має свої специфічно адаптовані уявлення про добро та зло, істину та віру, – і це все є фіксованим в пареміосфері, де концепти пізнання всіх рівнів заповнюються своєрідністю національного колориту.

Етнічно близькі народи можуть мати різні паремії, але й синонімічні паремії можуть зустрічатися в уживанні етносів, що є географічно та лінгвістично віддаленими друг від друга. Зіставте наприклад прислів'я *Іван з Іваном, а пан з паном. Свой свояка видит издалека. Oil and water don't mix. Όμοιος ομοίω αεί πελάζει*.

Особливо яскраве національне забарвлення мають моделі культури, що є інкорпорованими в ментальності. Якщо східний менталітет характеризується апокаліптичністю та нігілізмом, тенденцію до поляризації і це пояснюється ментально-психологічними ознаками означуваного, особливостями його культурного поля та габітусом [2: 436], то західна культура є не такою категоричною та припускає існування нейтрального відношення до культурно важливих речей [8: 338-380].

В паремічному фонді кожного етносу акумулюються, зберігаються, оцінюються (меліоративно, пейоративно, дерогативно), передаються традиції, звичаї, закони, табу, інтелектуальний та чуттєво-емоційний досвід етносу. Наявність обумовленого габітусом аксіологічного аспекту в пареміях надає їм не тільки інструментально-номінативного характеру, але й властивості того, що виражає відношення активно діючої особистості до денотатів.

Різні паремії не тільки по-різному позначають денотат, але й по-різному відбивають значення.

Культурно-специфічне не існує без універсального. Інтернаціональний характер мислення інтерпретується як універсально-предметний код, під котрим ми вважаємо логіко-поняттєву базу людства, сукупність ментальних універсалій, позанаціональний мисленнєвий комплекс [5: 7].

Перекодування цього мисленнєвого коду на вербальний модифікує цю єдину логіко-поняттєву базу в етнічно зумовлені семантичні матриці змістової структури мови. Такім чином, дослідники вилучають в національно-мовних картинах світу, (а значить і в паремійних картинах світу) спільну частину, що вказує на єдиний поняттєвий базис людства, на якому ґрунтуються мова, мислення, культура. З іншого боку, національно-специфічні механізми осмислення, відчуття та оцінки, закладені габітусом, формують ту частину мовної картини світу, що відбиває етнічні особливості її вербалізації.

Теорія П'єра Бурдьє підводить ґрунт під вивчення зв'язку між габітусом як генератором когнітивної компетенції особистості, когнітивною значущістю та механізмами адекватної передачі цієї значущістю при кроскультурної комунікації. Потреба коментаря, входження в габітус національного мовного простору визиває до життя п е р с п е к т и в у дескриптивної, таксономічної, аксіологічної практик когнітивної лінгвістики та лінгвокультурології.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Аскольдов С.А. Концепт и слово / С.А. Аскольдов //Русская словесность: антология. – М.: Academia, 1997. – С. 267-279.
2. Бердяев Н. А. Философия творчества, культуры и искусства/ Н. А. Бердяев /Предислов.Р А Гальцевой – М.: Искусство, Лига, 1994. Т.1. – 542 с.
3. Бурдьє П. Практический смысл / П. Бурдьє / Пер. с ф. : А.Т.Бикбов, К.Д.Вознесенская, С.Н.Зенкин, Н.А.Шматко. – СПб.: Алетейя, М.: Институт экспериментальной социологии, 2001. – 562 с. – С105.
4. Вежицкая А. Понимание культур через посредство ключевых слов / А. Вежицкая / Пер. с англ. А.Д.Шмелева. – М.: Языки славянской культуры, 2001. – 288 с.
5. Голубовская И.А. Этнические особенности языковых картин мира / И.А. Голубовская: Монография. – К.: ИПЦ «Киевский университет», 2002. – 293 с.
6. Гронас М. Чистый взгляд и взгляд практика: Пьер Бурдьє. О культуре / М. Гронас //Новое литературное обозрение. – 2000. – №45 (5).– С. 6-7.
7. Девятко И.Ф. Философия языка и язык социальной науки / И.Ф. Девятко //Социология и социальная антропология. 2004. – №5, том VII.– С.50-58.
8. Лотман Ю.М., Успенский Б.А. Роль дуальных моделей в динамике русской культуры (до конца XVIII века) / Ю.М. Лотман, Б.А. Успенский //Успенский Б.А. Избранные труды. Т. 1. Семиотика истории. Семиотика культуры. – М.: Издательство «Гнозис», 1994. – 432 с.
9. Оболонкина С.В. Онтологическая грамматика холизма как философская проблема автореф. дис. на соиск. научн. степени канд.философ.наук: спец. 09.00.01 –Онтология и теория познания / С.В. Оболонкина. – Екатеринбург, 2005. – 26с.
10. Тяпкива И.В. Русский паремнологический дискурс в межкультурной коммуникации/ И.В. Тяпкива // Вестник ИМО МГУ, Серия Лингвокультурология . – 2009. - №1. – С.107-111.
11. Шматко Н.А. Габитус в структуре социальной теории / Н.А. Шматко // Журнал социологии и социальной антропологии . – 1998. – №2. – С. 59-69.
12. Bourdier P. Introduction to: The economy of linguistic exchanges / P. Bourdier // Language and symbolic Power /Ed. by J.V. Thompson. Translated by G.Raymond, M. Adamson. 2nd ed. – Cambridge: Cambridge Polity Press, 1997. – P. 37-42, 66-89.
13. Carnap R. Meaning and necessity / R. Carnap. – Chicago: University of Chicago Press, 1947.- P. 19.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Світлана Шенітько – кандидат філологічних наук, доцент, професор кафедри англійської мови та перекладу Маріупольського державного університету.

Наукові інтереси: порівняльна лексикологія.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ГЕРМАНІСТІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ
КІРОВОГРАДСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА

Світлій пам'яті ректора Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка, професора Віталія Івановича Завіни присвячується...

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Матеріали п'ятої Міжнародної науково-практичної конференції «Мови і світ: дослідження та викладання»

Серія:
Філологічні науки
(мовознавство)

Випуск 95 (1)

Кіровоград – 2011

ББК 81.07
УДК 81.25

Наукові записки. – Випуск 95 (1). – Серія: Філологічні науки (мовознавство):
У 2 ч. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В. Винниченка, 2011. – 584 с.

ISBN 966-8089-24-3

До наукових записок увійшли статті, присвячені дослідженню актуальних питань різних галузей сучасного мовознавства – теорії та практики перекладу, лінгвокультурології, дослідження мовних картин світу, етнопсихолінгвістики, психолінгвістики, соціолінгвістики.

Збірник розрахований на наукових працівників, викладачів, студентів філологічних факультетів, а також учителів-словесників.

Друкується за ухвалою вченої ради Кіровоградського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
(*протокол № 6 від 31.01.2011 року*).

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

1. Олег Семенюк	– доктор філологічних наук, професор
(відповідальний редактор).
2. Григорій Клочек	– доктор філологічних наук, професор.
3. Болеслав Кучинський	– кандидат філологічних наук, професор.
4. Василь Лучик	– доктор філологічних наук, професор.
5. Володимир Манакін	– доктор філологічних наук, професор.
6. Василь Марко	– доктор філологічних наук, професор.
7. Володимир Панченко	– доктор філологічних наук, професор.
8. Валентина Парашук	– кандидат філологічних наук, професор.
9. Василь Ожоган	– доктор філологічних наук, професор.
10. Олег Поляруш	– кандидат філологічних наук, професор.
11. Олена Семенець	– доктор філологічних наук, професор.
12. Олександр Білоус	– кандидат філологічних наук, доцент
(відповідальний за випуск).

ISBN 966-8089-24-3

Статті подано у авторській редакції.

**© Кіровоградський державний педагогічний
університет імені Володимира Винниченка, 2011**

<i>ШЕПІТЬКО Світлана.</i> ЛІНГВІСТИЧНА АПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ ГАБІТУСУ	128
<i>YUNATSKAYA Anna.</i> "MELTING POT" VS. "MOSAIC": PUBLIC AND PRIVATE INDIVIDUALITY IN AMERICAN SOCIETY	133
<i>ЯРОВА Лариса.</i> КОНЦЕПТ «ЗЛОЧИН» ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО МОВНОЇ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ В ОПОВІДАННЯХ АГАТИ КРИСТІ.....	136
<i>HENNEBRY Mairin.</i> LANGUAGE AND CULTURE: TAKING A WIDER VIEW	141
<i>БОНДАР Тетяна.</i> ЛЕКСИЧНІ ВЕРБАЛІЗАТОРИ КОНЦЕПТУ «WEG» У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ.....	146
<i>БОНДАРЕНКО Вікторія.</i> КАРТИНА СВІТУ У ФРАНКОМОВНИХ РОМАНАХ ПИСЬМЕНИКІВ МАГРИБУ: ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	150
<i>БРАНИЦЬКА Ольга.</i> АСПЕКТИ ПРЕЦЕДЕНТНИХ ФЕНОМЕНІВ	153
<i>БУРКАЦЬКА Олена.</i> ДИСКУСІЙНІСТЬ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ» В СУЧАСНИХ ЛІНГВІСТИЧНИХ РОЗВІДКАХ.....	157
<i>БУЦЬ Жанна.</i> ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ТЕКСТОВОГО КОНЦЕПТУ ЖІНОЧНІСТЬ У ЗАГОЛОВКАХ ФРАНЦУЗЬКИХ СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВИХ РОМАНІВ XIX – XX СТОЛІТЬ.....	161
<i>ВАСЮТЕНКО Ірина.</i> ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО СВІТУ В ІНДИВІДУАЛЬНІЙ МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ МИКОЛИ БАЖАНА.....	165
<i>ВЕЛИКОРОДА Юрій.</i> РОЛЬ ПРЕЦЕДЕНТНИХ ФЕНОМЕНІВ У ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ У МЕДІА ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ СТАТЕЙ ІЗ ЖУРНАЛІВ «TIME» ТА «NEWSWEEK»).....	170
<i>ВОЛОШИНА Ольга.</i> К ВОПРОСУ ОБ ЭМОЦИОНАЛЬНО-ОЦЕНОЧНОЙ СОСТАВЛЯЮЩЕЙ ЛИНГВОКУЛЬТУРНЫХ КОНЦЕПТОВ	174
<i>ГНАТКОВСЬКА Олена.</i> ПОНЯТТЄВА СКЛАДОВА КОНЦЕПТУ COMMUNICATION В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	178
<i>ГОВОРУН Надія.</i> ІРЛАНДИЗМИ В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЦІННІСНОЇ КАРТИНИ СВІТУ.....	182
<i>ГОЛОВЕНКО Крістіна.</i> КОНЦЕПТУАЛЬНА ОЗНАКА ВНУТРІШНЬОЇ ФОРМИ МЕТАФОРИ (на матеріалі української та англійської мов).....	186
<i>ГОСУДАРСЬКА Ольга.</i> ТЕРМІНОЛОГІЧНІ КОМПОНЕНТИ УКРАЇНСЬКОГО, РОСІЙСЬКОГО ТА ФРАНЦУЗЬКОГО КОНЦЕПТІВ ІЗ НОМІНАТОРОМ ‘ТІЛО’	190
<i>ДАНЬКІВ Марта.</i> МЕТАФОРИЧНА ОСНОВА ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ СТРАХ У ПЕРСЬКІЙ І УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (на матеріалі фразеологізмів).....	194
<i>ДЕМЯНЮК Ольга.</i> ВІДОБРАЖЕННЯ ЦІННІСНОЇ КАРТИНИ СВІТУ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ: ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ.....	199
<i>ЄВЕНЧУК Оксана.</i> ВЕРБАЛІЗАЦІЯ МАКРОКОНЦЕПТУ «FAMILY» В СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ.....	202
<i>ЄВПАК Анатолій.</i> РОСІЙСЬКІ ЛЕКСЕМИ «КОНЬ», «КОБЫЛА», «ЖЕРЕБЕЦ» ТА «ЛОШАДЬ» ЯК БАЗА ТВОРЕННЯ НОМІНАЦІЙ РОСЛИН: ЕТНОЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	205
<i>КАЛІНІЧЕНКО Віра.</i> КОГНІТИВНО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРБАЛІЗОВАНИХ КОНЦЕПТІВ «УСПИХ», «НЕВДАЧА», «SUCCESS» І «FAILURE» (на матеріалі сучасної української та американської літератури).....	209
<i>КЕВЛЮК Ірина.</i> КОНЦЕПТ ЯК ОДИНИЦЯ КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ.....	217
<i>КОБИЛЕНКО Наталя.</i> ЕТНОСИМВОЛІЧНИЙ СМИСЛ МІФОЛОГІЧНИХ ГРЕЦИЗМІВ (КОГНІТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ).....	222
<i>КОСЕНКО Анна.</i> ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ BEAUTY В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	226
<i>ЛАДИКА Ольга.</i> ОБРАЗНА СКЛАДОВА СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТУ AMERICAN DREAM.....	230
<i>ЛУЦЄВА Юлія.</i> ЯЗЫКОВАЯ КАРТИНА МИРА В РУССКИХ ФРАЗЕОЛОГИЗМАХ С ЧИСЛИТЕЛЬНЫМИ	234
<i>МАКОВСЬКА Оксана.</i> АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОСИСТЕМА ПЛАСТИЧНОЇ ХІРУРГІЇ ТА МОВНА КАРТИНА СВІТУ.....	240
<i>МОЛООКОВА Ольга.</i> ІДЕНТИФІКАЦІЯ ТЕКСТОВОГО КОНЦЕПТУ ПАМ'ЯТЬ У ЗАГОЛОВКАХ ПСЕВДОАВТОБІОГРАФІЧНОЇ ПРОЗИ П. МОДІАНО.....	244
<i>НІКІТОЧКІНА Ірина.</i> ПОЛЬОВА СТРУКТУРА МІКРОКОНЦЕПТУ "DEAR"	249
<i>ПОГРІБНА Тетяна.</i> МОВНИЙ ТА ПРАГМАТИЧНИЙ ХАРАКТЕР ЧЕСЬКИХ НАРОДНИХ ПРИКМЕТ ЯК ЛІНГВОКУЛЬТУРНИХ ТЕКСТІВ.....	253